

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב וערבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי לייבשן הוא צריך?	אמר ליה: [רב נחמן]												מה: ז
אלא אימא: על גב האיציטבא.	[רב נחמן]												מה: ז
הר הבית סטיו כפול היה, סטיו לפנים מסטיו.	רחבא אמר רבי יהודה:												מה: ז
מצות ערבה כיצד? מקום היה למטה מירושלים ונקרא מוצא. יורדין לשם ומלקטין משם מורביות של ערבה, ובאין וזוקפין אותן בצדי המזבח, וראשיהן כפופין על גבי המזבח. תקעו והריעו ותקעו.													מה: ז
בכל יום מקיפין את המזבח פעם אחת, ואומרים אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.	[ת"ק]												מה: ז
אני והו הושיעה נא.	רבי יהודה:												מה: ז
ואותו היום מקיפין את המזבח שבע פעמים.													מה: ז
בשעת פטירתן מה הן אומרים יופי לך מזבח, יופי לך מזבח.	[ת"ק]												מה: ז
ליה ולך מזבח, ליה ולך מזבח.	רבי אלעזר:												מה: ז
כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת אלא שהיו מלקטין אותן מערב ומניחין אותן בגיגיות של זהב כדי שלא יכמושו.													מה: ז
חריות של דקל היו מביאין, וחובטין אותן בקרקע בצדי המזבח, ואותו היום נקרא חבוט חריות.	רבי יוחנן בן ברוקה:												מה: ז
מיד תינוקות שומטין את לולביהן, ואוכלין אתרוגיהן.													מה: ז
מקום קלניא הוה.	תנא:												מה: ז
ותנא דידן מאי טעמא קרי ליה מוצא?													מה: ז
אידי דמיפס מכראג - דמלכא קרי ליה מוצא.													מה: ז
ובאין וזוקפין אותן בצדי כו'.													מה: ז
רבות וארוכות, וגבוהות אחד עשר אמה, כדי שיהו גוהות על המזבח אמה.	תנא:												מה: ז
שמע מינה על היסוד מנח להו. דאי סלקא דעתך אארעא מנח להו - מכדי עלה אמה וכנס אמה זהו יסוד, עלה חמש וכנס אמה זהו סוכב, עלה שלש זהו מקום הקרנות, גוהות על גבי המזבח היכי משכחת לה? אלא מאי קראה - שנאמר (תהלים קיח) אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח.	מרימר משום מר זוטרא:												מה: ז
כל הנוטל לולב באגודו והדס בעבותו מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן, שנאמר אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.	רבי אבהו:												מה: ז
רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחי, ורבי יוחנן משום רבי שמעון המחזוי משום רבי יוחנן המכותי:	רבי אבהו: אמר רבי אלעזר:												מה: ז
כל העושה איסור לחג באכילה ושתייה - מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן, שנאמר אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.	רבי ירמיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחי:												מה: ז
כל המצות כולן אין אדם יוצא בהן אלא דרך גדילתן, שנאמר (שמות כו) עצי שטים עמדים.	תניא נמי הכי:												מה: ז
עצי שטים עמדים - שעומדים דרך גדילתן.	דבר אחר:												מה: ז
עמדים - שמעמידין את ציפויין.	דבר אחר:												מה: ז
עמדים - שמא תאמר אבד סיברם ובטל סיכויין, תלמוד לומר עצי שטים עמדים שעומדים לעולם ולעולמי עולמים.	דבר אחר:												מה: ז
יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אליעזר בני עמי - מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו - מיום שנברא העולם עד סופו.	ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחי:												מה: ז
ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחי: ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלהן הן - אני ובני מהן, אם מאה הם - אני ובני מהן, אם שנים הן - אני ובני הן.	ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחי:												מה: ז
ומי זוטרי כולי האי?													מה: ז
תמני סרי אלפי דרא הוה דקמיה קודשא בריך הוא, שנאמר (יחזקאל מח) סביב שמונה עשר אלף	והא אמר רבא:												מה: ז

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב וערבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא קשיא: הא דמסתכלי באספקלריא המאירה, הא - דלא מסתכלי באספקלריא המאירה.											!	◇	מה:
ודמסתכלי באספקלריא המאירה מי זוטרי כולי האי?											‡		מה:
לא פחות עלמא מתלתין ושיתא צדיקי דמקבלי אפי שכינה בכל יום, שנאמר (ישעיהו ל) אשרי כל חוכי לו - ל"ו בגימטריא תלתין ושיתא הון	והא אמר אביי:										‡	◇	מה:
לא קשיא: הא - דעיילי בבר, הא - דעיילי בלא בר.											!	◇	מה:
בשעת פטירתן מה הן אומרים וכו'.												■	מה: <
והא קא משתתף שם שמים ודבר אחר												‡	מה:
כל המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם, שנאמר (שמות כב) בלתי לה' לבדן	ותניא:											‡	מה: ◇
הכי קאמר: ליה אנחנו מודים ולך אנו משבחין, ליה אנחנו מודים ולך אנו מקלסין.												!	מה: ◇
כמעשהו בחול.												■	מה: <
מאי טעמא דרבי יוחנן בן ברוקה - דכתיב (ויקרא כג) כפת - שנים, אחת ללולב ואחת למזבח.	רב הונא:											■	מה: ◇
רבנן												‡	מה:
כפת כתיב	[רבנן]											!	מה: ◇
כתמר, מה תמר זה אין לו אלא לב אחד - אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים.	רבי לוי:											■	מה: ◇
לולב שבעה, וסוכה יום אחד. מאי טעמא? לולב דמפסקי לילות מימים - כל יומא מצוה באפיה נפשיה הוא, סוכה דלא מפסקי לילות מימים - כולהו שבעה כחד יומא אריכא דמו.	רב יהודה אמר שמואל:											◆	מה: ◇
סוכה שבעה, ולולב יום אחד. מאי טעמא? סוכה דאורייתא - שבעה, לולב דרבנן - סגי ליה בחד יומא.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◆	מה: ◇
אחד זה ואחד זה שבעה.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:											◆	מה: ◇
נקוט דרבה בר בר חנה בידך, דכולהו אמוראי קיימי כוותיה בסוכה.	רב יוסף:											■	מה: ◇